

สมรรถนะการวิจัยในชั้นเรียนของนักศึกษาครูเพื่อพัฒนาท้องถิ่น*
CLASSROOM ACTION RESEARCH COMPETENCY FOR THE LOCAL
DEVELOPMENT STUDENT TEACHERS

โรซาวรรณา เซฟโกลาม

Roswanna Safkolam

รุ้ยซา ดือราแม

Ruhaisa Dueramae

โซฟีลาน มะดาเฮ

Sofilan Madahae

มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา

Yala Rajabhat University, Thailand

E-mail: rosawanna.s@yru.ac.th

บทคัดย่อ

บทความวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อศึกษาสมรรถนะการวิจัยในชั้นเรียนของนักศึกษาครูเพื่อพัฒนาท้องถิ่นด้านความรู้ ด้านทักษะ และด้านเจตคติ และ 2) เพื่อศึกษาข้อมูลเชิงลึกเกี่ยวกับสมรรถนะการวิจัยในชั้นเรียนของนักศึกษาครูเพื่อพัฒนาท้องถิ่น โดยใช้ระเบียบวิธีวิจัยเชิงผสมผสาน กลุ่มตัวอย่างเป็นนักศึกษาครูเพื่อพัฒนาท้องถิ่นชั้นปีที่ 4 จากทุกหลักสูตรของคณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา จำนวน 36 คน ซึ่งได้มาจากการเลือก แบบเจาะจง และเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยในครั้งนี้มี 4 ชนิด ประกอบด้วย 1) แบบทดสอบความรู้เกี่ยวกับการวิจัยในชั้นเรียน 2) แบบประเมินทักษะการวิจัยในชั้นเรียน 3) แบบวัดเจตคติต่อการวิจัยในชั้นเรียน และ 4) แบบสัมภาษณ์กึ่งโครงสร้างเกี่ยวกับเจตคติต่อการวิจัยในชั้นเรียน วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และวิเคราะห์เชิงเนื้อหา ผลการวิจัยพบว่า 1) สมรรถนะการวิจัยในชั้นเรียนด้านความรู้ผ่านเกณฑ์ สมรรถนะการวิจัยด้านทักษะของนักศึกษาครูเพื่อพัฒนาท้องถิ่นอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.78$, S.D. = 0.66) และด้านเจตคติของนักศึกษาครูเพื่อพัฒนาท้องถิ่นอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.02$, S.D. = 0.70) และ 2) นักศึกษาครูเพื่อพัฒนาท้องถิ่นมีความสนใจใฝ่รู้ มีความสุขที่ได้พัฒนางานวิจัยในชั้นเรียนจนทำให้ผู้เรียนได้พัฒนาการเรียนรู้อย่างมีประสิทธิภาพ มีความมุ่งมั่นตั้งใจ อดทน รับผิดชอบในการวิจัยในชั้นเรียน เชื่อมั่นในสิ่งที่ตนเองค้นพบและพัฒนาผู้เรียน นอกจากนี้ นักศึกษามีจรรยาบรรณของนักวิจัย ยอมรับฟังความคิดเห็น

ของผู้อื่นเมื่อมีบุคคลอื่นให้ข้อเสนอแนะงานวิจัยในชั้นเรียนของตนเอง และเห็นคุณค่าของการวิจัยในชั้นเรียน

คำสำคัญ: สมรรถนะ, การวิจัยในชั้นเรียน, นักศึกษาครูเพื่อพัฒนาท้องถิ่น

Abstract

The objectives of this research article were 1) to investigate the classroom action research competency on knowledge, skills, and attitude aspects of local development student teachers, and 2) to study the in-depth information on classroom action research competency of local development student teachers. This research was a mixed method research. The sample were fourth years 36 local development student teachers from all program of faculty of Education, Yala Rajabhat University that selected by purposive selection. There are four types of instruments used in this research, which are; 1) the classroom action research test, 2) the assessment form, 3) the attitude toward classroom action research measurement form, and 4) the attitude toward classroom action research semi-structured interview form. The data analysis used percentage, mean, and standard deviation and analyzed by content analysis. The finding found that; 1) most local development student teachers have the classroom action research competency on knowledge aspects pass the criteria, the classroom action research skill aspects was at high level ($\bar{X} = 3.78$, S.D. = 0.66), and attitude toward classroom action research aspects was at high level ($\bar{X} = 4.02$, S.D. = 0.70)., and 2) The local development student teachers are interested in learning and are happy to develop classroom action research until students develop learning with enthusiasm, determination and patience. Take responsibility for classroom research, believe in self-discovery and develop learners. Moreover, students have a research ethic that listens to others' opinions when others make recommendations for their own class research. and see the value of research in the classroom.

Keywords: Competency, Classroom Action Research, Local Development Student Teachers

บทนำ

การศึกษาที่มีความสำคัญยิ่งต่อการพัฒนาประเทศชาติให้เจริญก้าวหน้าและทันต่อการเปลี่ยนแปลงของโลกในปัจจุบัน ดังนั้นปัจจัยสำคัญที่ขับเคลื่อนการศึกษา คือ ครู ซึ่งพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2542 (ฉบับปรับปรุง พุทธศักราช 2545) ได้ให้ความสำคัญกับการพัฒนาครูและส่งเสริมการวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนการสอน โดยระบุไว้ในหมวด 4 แนวการจัดการศึกษา มาตรา 30 ว่า “ให้สถานศึกษาพัฒนากระบวนการเรียนการสอนที่มีประสิทธิภาพ รวมทั้งการส่งเสริมให้ผู้สอนสามารถวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ที่เหมาะสมกับผู้เรียนในแต่ละระดับการศึกษา” (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ, 2545) และจากมาตรฐานการเรียนรู้และสมรรถนะความเป็นครูมืออาชีพ พบว่า ครูสภาได้กำหนดไว้ 9 มาตรฐาน โดยหนึ่งในมาตรฐานนั้นได้แก่ การวิจัยทางการศึกษา ซึ่งจะเน้นให้ครูสามารถนำผลการวิจัยไปใช้ในการจัดการเรียนการสอนและทำวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนการสอนและพัฒนาผู้เรียน (สำนักงานเลขาธิการคุรุสภา, 2546) ด้วยข้อกำหนดดังกล่าวทำให้สถาบันผลิตครูได้บรรจุรายวิชาการวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ไว้ในทุกหลักสูตร

แม้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องทางการศึกษาให้ความสำคัญกับการทำวิจัยในชั้นเรียนก็ตาม แต่ผลการวิจัยที่ผ่านมาพบว่า ครูได้รับการฝึกอบรมการทำวิจัยในชั้นเรียนกันมาก แต่ผลสัมฤทธิ์ในด้านคุณภาพของการวิจัยและคุณค่าของงานวิจัยกลับอยู่ในระดับปานกลาง (Suksunai, D. et al., 2011) ครูในสถานศึกษาส่วนใหญ่ยังขาดความรู้ความเข้าใจและทักษะกระบวนการวิจัย บางส่วนมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับกระบวนการวิจัยในชั้นเรียนที่ไม่ถูกต้อง (อรนุช ศรีคำ, และคณะ, 2561) นอกจากนี้ยังพบว่า เมื่อจัดทำรายงานการวิจัย ผู้สอนยังขาดการตรวจสอบความถูกต้อง ซึ่งสะท้อนให้เห็นโดยภาพรวมว่า ครูยังขาดสมรรถนะการวิจัยในชั้นเรียน ขาดทักษะ เจตคติที่ดีต่อการทำวิจัย และอาจบ่งชี้ได้ว่า ครูมองไม่เห็นประโยชน์จากการทำวิจัยในชั้นเรียน เพราะไม่สามารถนำไปใช้ในการจัดการเรียนรู้ให้กับผู้เรียนได้ (สุทธิพงศ์ บุญผดุง, 2557) ด้วยเหตุนี้จึงมีการวิจัยและการอบรมการวิจัยในชั้นเรียนที่ส่งเสริมสมรรถนะการวิจัยในชั้นเรียนเพื่อมุ่งพัฒนาให้ครูมีความเข้าใจในการทำวิจัยในชั้นเรียนที่ถูกต้อง ซึ่งการแก้ปัญหาไม่ควรจำกัดเพียงครูที่ประจำการในโรงเรียน หากแต่ควรเตรียมความพร้อมให้กับนักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูที่ต้องเป็นครูในอนาคตด้วย แต่จากหลายงานวิจัยพบว่า นักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูส่วนใหญ่มีปัญหาการทำวิจัยในชั้นเรียน (ศิริดา ทองเชื้อ และนฤมล ศรราชพันธ์, 2557); (เชาวน์ประภา เชื้อสาธุชน, 2558) จากสภาพปัญหาดังกล่าวข้างต้นจึงมีความจำเป็นอย่างยิ่งในการพัฒนานักศึกษาครูให้มีสมรรถนะการวิจัยในชั้นเรียน

คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา เป็นสถาบันครูแห่งหนึ่งของภาคใต้ที่มุ่งเน้นผลิตบัณฑิต พัฒนานักวิชาชีพทางการศึกษาที่ได้มาตรฐาน และมีพันธกิจที่มุ่งเน้นวิจัยเพื่อสร้างองค์ความรู้เพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษา (ฝ่ายฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา, 2564) โดยในการผลิตบัณฑิตของคณะครุศาสตร์จะมีหน่วยฝึก

ประสบการณ์วิชาชีพครูเป็นผู้ดูแลรับผิดชอบ ซึ่งการศึกษาหลักสูตรครุศาสตรบัณฑิต 5 ปี นักศึกษาจะได้ศึกษาในรายวิชา การวิจัยในชั้นเรียน และกำหนดให้นักศึกษาชั้นปีที่ 5 ฝึกปฏิบัติการสอนในสถานศึกษาเป็นเวลา 2 ภาคการศึกษา และด้วยตามมาตรา 44 ของพระราชบัญญัติสภาครูและบุคลากรทางการศึกษา พ.ศ. 2546 ได้กำหนดไว้ว่า ผู้ขอรับใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชาชีพควบคุมต้องมีคุณสมบัติตามข้อ (2) มีวุฒิปริญญาทางการศึกษา หรือเทียบเท่า หรือมีคุณวุฒิอื่นที่คุรุสภารับรอง และ (3) ผ่านการปฏิบัติการสอนในสถานศึกษา ตามหลักสูตรปริญญาทางการศึกษาเป็นเวลาไม่น้อยกว่าหนึ่งปี และผ่านเกณฑ์การประเมินปฏิบัติการสอนตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่คณะกรรมการคุรุสภากำหนดให้ (สำนักงานเลขาธิการคุรุสภา, 2546) ดังนั้นช่วงของการฝึกปฏิบัติการสอน 1 ปี จึงกำหนดให้นักศึกษาต้องทำวิจัยชั้นเรียน ซึ่งเป็นกิจกรรมที่เป็นหัวใจสำคัญของการผลิตครู เพื่อแก้ไขปัญหาหรือพัฒนาการเรียนรู้ของผู้เรียนให้ดียิ่งขึ้น แต่ก็พบว่า นักศึกษาที่ได้เรียนจบคอร์สในรายวิชาการวิจัยในชั้นเรียนแล้วก็ยังไม่สามารถทำวิจัยได้สำเร็จตามเป้าหมายที่ตั้งไว้หรือทำได้ไม่ดีพอ ยังขาดความเข้าใจกระบวนการวิจัย (พิมพ์วิมล สุวรรณโณ และปราณี หล้าเบ็ญสุข, 2562) ทั้งนี้คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา มีโครงการหนึ่งที่รับครูบรรจุในท้องถิ่นตัวเอง เพื่อป้องกันปัญหาการย้ายออกของครูต่างถิ่น ซึ่งมีชื่อเรียกของโครงการนี้ว่า ครูเพื่อพัฒนาท้องถิ่น (ครูคืนถิ่น) มีการดำเนินงานมุ่งให้สถาบันฝ่ายผลิตครูในพื้นที่ทำงานร่วมกันเป็นเครือข่าย ปรับบทบาทและวิธีการผลิตและพัฒนาครู เพื่อให้สอดคล้องกับการปฏิรูปการศึกษา ร่วมกันยกระดับคุณภาพการศึกษาในพื้นที่ แสวงหาความร่วมมือกับหน่วยงานต่าง ๆ ทั้งในสถาบันฝ่ายผลิตครูด้วยตนเอง และหน่วยงานผู้ใช้ครูในท้องถิ่น เพื่อสร้างความเข้มแข็งในการผลิตและพัฒนาครู ร่วมรับผิดชอบต่อผลผลิตของตนเองอย่างต่อเนื่อง (ครูคืนถิ่น, 2564) ด้วยนักศึกษาโครงการนี้เป็นผู้ที่จบในหลักสูตร 5 ปี และบัณฑิตในโครงการนี้ต้องไปเป็นครูเพื่อพัฒนาการจัดการเรียนการสอนในโรงเรียนที่มีอยู่ในท้องถิ่นของตน จึงมีความจำเป็นอย่างยิ่งในการได้รับการพัฒนาการวิจัยในชั้นเรียนสมรรถนะการวิจัยในชั้นเรียน ซึ่งเป็นองค์ประกอบหรือตัวบ่งชี้ความสามารถด้านการวิจัย และระดับความรู้ความสามารถ ทักษะและเจตคติของครูในการสร้างความรู้ สร้างนวัตกรรมและแสวงหาวิธีการแก้ปัญหาที่เกิดขึ้นผ่านกระบวนการวิจัย โดยผลการวิจัยที่ได้ถูกนำไปใช้เพื่อปรับปรุงการเรียนการสอนให้มีประสิทธิภาพดีขึ้นและเพื่อพัฒนาศักยภาพนักเรียน (ทิพวรรณ ภัทรนุสรณ์, และ อวยพร เรืองตระกูล, 2557) แต่ผู้วิจัยยังไม่มีข้อมูลที่ยืนยันได้ว่านักศึกษาเหล่านี้จะมีสมรรถนะในการวิจัยในชั้นเรียนได้อย่างถูกต้องมากน้อยเพียงใด

จากความสำคัญและเหตุผลดังกล่าวข้างต้น ผู้วิจัยจึงเห็นว่าการศึกษาสมรรถนะการวิจัยในชั้นเรียนของนักศึกษาในโครงการครูเพื่อพัฒนาท้องถิ่น (ครูคืนถิ่น) จึงมีความจำเป็นอย่างยิ่ง เพื่อเติมเต็มข้อค้นพบในประเด็นสมรรถนะการวิจัยในชั้นเรียนและจะเป็นข้อมูลพื้นฐานให้กับสถาบันผลิตครูในโครงการครูเพื่อพัฒนาท้องถิ่นในการพัฒนานักศึกษาในด้าน

สมรรถนะการวิจัยในชั้นเรียน รวมทั้งจะเป็นข้อมูลเพื่อการพัฒนาและปรับปรุงหลักสูตร การผลิตครูสำหรับหน่วยฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา ต่อไปในอนาคต

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาสมรรถนะการวิจัยในชั้นเรียนของนักศึกษาครูเพื่อพัฒนาท้องถิ่น ด้านความรู้ ด้านทักษะ และด้านเจตคติ
2. เพื่อศึกษาข้อมูลเชิงลึกเกี่ยวกับสมรรถนะการวิจัยในชั้นเรียนของนักศึกษาครูเพื่อพัฒนาท้องถิ่น

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยนี้ใช้ระเบียบวิธีวิจัยเชิงผสมผสาน (Mixed methods research) สำหรับวิธีดำเนินการวิจัยมีขอบเขตการวิจัย ซึ่งมีรายละเอียดดังนี้

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร

นักศึกษาครูเพื่อพัฒนาท้องถิ่นชั้นปีที่ 4 ทุกหลักสูตรของคณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา จำนวน 36 คน

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นนักศึกษาครูเพื่อพัฒนาท้องถิ่นชั้นปีที่ 4 ทุกหลักสูตรของคณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา จำนวน 36 คน ซึ่งได้มาจากการเลือกแบบเจาะจง (Purposive selection) เนื่องด้วยนักศึกษาดังกล่าวเป็นนักศึกษาโครงการครูเพื่อพัฒนาท้องถิ่นชั้นปีสุดท้ายของโครงการและผ่านการเรียนรู้ในรายวิชา การวิจัยในชั้นเรียน

2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ประกอบด้วย 4 เครื่องมือ ซึ่งมีรายละเอียดดังนี้

1. แบบทดสอบความรู้เกี่ยวกับการวิจัยในชั้นเรียนเป็นแบบทดสอบปรนัย เลือกตอบ 4 ตัวเลือก จำนวน 40 ข้อ ครอบคลุมตัวบ่งชี้สมรรถนะการวิจัยในชั้นเรียนด้านความรู้ ซึ่งประกอบด้วย 1) ความหมายของการวิจัยในชั้นเรียน 2) การกำหนดปัญหาของการวิจัยในชั้นเรียน 3) การกำหนดวัตถุประสงค์การวิจัย 4) ตัวแปรการวิจัย 5) การกำหนดกรอบแนวคิดการวิจัย 6) ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง 7) การศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง 8) การออกแบบการวิจัย 9) การสร้างเครื่องมือวิจัย 10) การตรวจสอบและหาคุณภาพเครื่องมือวิจัย 11) การวิเคราะห์ข้อมูล 12) การสรุปและอภิปรายผลการวิจัย และ 13) การเขียนรายงานการวิจัย ซึ่งได้มาจากการศึกษาแนวคิด ทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับสมรรถนะการวิจัยในชั้นเรียน องค์ประกอบของการวิจัยในชั้นเรียนจากหนังสือ เอกสาร และงานวิจัยที่

เกี่ยวข้องกับแบบทดสอบความรู้เกี่ยวกับการวิจัยในชั้นเรียน เมื่อผู้วิจัยสร้างข้อสอบจำนวน 60 ข้อ เรียบร้อยแล้ว จึงนำแบบทดสอบผู้วิจัยได้สร้างขึ้นเสนอผู้เชี่ยวชาญที่มีความรู้และประสบการณ์ด้านการวิจัยในชั้นเรียนจำนวน 3 ท่าน เพื่อพิจารณาความสอดคล้องกับตัวบ่งชี้สมรรถนะการวิจัยในชั้นเรียนที่ต้องการวัด ซึ่งผลการประเมินโดยผู้เชี่ยวชาญพบว่า ข้อคำถามทั้ง 60 ข้อ มีค่าดัชนีความสอดคล้องอยู่ระหว่าง 0.67 - 1.00 ซึ่งมากกว่า 0.5 (Bergman, J., 1996) โดยผู้วิจัยได้นำแบบทดสอบทดลองใช้ (Try out) กับนักศึกษาที่ไม่ใช่กลุ่มที่ศึกษาจำนวน 30 คน พบว่า นักศึกษาสามารถอ่านทำความเข้าใจภาษา และตอบคำถามในแบบทดสอบความรู้เกี่ยวกับการวิจัยในชั้นเรียน ค่าอำนาจจำแนกของแบบทดสอบอยู่ระหว่าง 0.23 - 0.88 ค่าความยากง่ายอยู่ระหว่าง 0.38 - 0.75 และหาค่าความเชื่อมั่นโดยใช้สูตรของคูเดอร์-ริชาร์ดสัน 20 (Kuder-Richardson 20: KR-20) ซึ่งพบว่า มีค่าเท่ากับ 0.756

2. แบบประเมินทักษะการวิจัยในชั้นเรียน เป็นแบบประเมินมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ ประกอบด้วย มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย น้อยที่สุด จำนวน 46 ข้อ ซึ่งจะสอบถามถึงทักษะในการวิจัยในชั้นเรียนตามสภาพจริงของนักศึกษาครูเพื่อพัฒนาท้องถิ่น โดยประเด็นในการประเมินครอบคลุมตัวบ่งชี้สมรรถนะในการวิจัยในชั้นเรียนด้านทักษะซึ่งประกอบด้วย 1) ทักษะการสำรวจและวิเคราะห์ปัญหาของการวิจัยในชั้นเรียน 2) ทักษะการกำหนดปัญหาการวิจัยในชั้นเรียน 3) ทักษะการทบทวนเอกสารที่เกี่ยวข้อง 4) ทักษะการออกแบบการวิจัย 5) ทักษะการสร้างและตรวจสอบเครื่องมือวิจัย 6) ทักษะการวิเคราะห์ข้อมูล 7) ทักษะการสรุปและอภิปรายผลการวิจัย 8) ทักษะการเขียนข้อเสนอแนะในการวิจัย และ 9) ทักษะการเขียนรายงานการวิจัย ซึ่งได้มาจากการศึกษาแนวคิด ทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับสมรรถนะการวิจัยในชั้นเรียน องค์ประกอบของการวิจัยในชั้นเรียนจากหนังสือ เอกสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องทักษะการวิจัยในชั้นเรียน เมื่อผู้วิจัยสร้างข้อคำถามเรียบร้อยแล้ว จึงนำแบบประเมินที่ผู้วิจัยได้สร้างขึ้นเสนอผู้เชี่ยวชาญที่มีความรู้และประสบการณ์ด้านการวิจัยในชั้นเรียนจำนวน 3 ท่าน เพื่อพิจารณาความสอดคล้องกับตัวบ่งชี้สมรรถนะการวิจัยในชั้นเรียนด้านทักษะที่ต้องการวัด ซึ่งผลการประเมินโดยผู้เชี่ยวชาญพบว่า ข้อคำถามทั้ง 46 ข้อ มีค่าดัชนีความสอดคล้องอยู่ระหว่าง 0.67-1.00 ซึ่งมากกว่า 0.5 (Bergman, J., 1996) และผู้วิจัยได้นำแบบประเมินทดลองใช้ (Try out) กับนักศึกษาที่ไม่ใช่กลุ่มที่ศึกษาจำนวน 30 คน พบว่า นักศึกษาสามารถอ่านทำความเข้าใจภาษา และตอบคำถามในแบบประเมินทักษะการวิจัยในชั้นเรียนได้สำหรับความเชื่อมั่นของแบบประเมินทักษะการวิจัยในชั้นเรียนคำนวณด้วยวิธีการหาสัมประสิทธิ์แอลฟาตามแบบครอนบาค (Cronbach's alpha coefficient) (Cronbach, L. J., 1990) ซึ่งพบว่า มีค่าเท่ากับ 0.960

3. แบบวัดเจตคติต่อการวิจัยในชั้นเรียน เป็นแบบวัดมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ ประกอบด้วย เห็นด้วยอย่างยิ่ง เห็นด้วย ไม่แน่ใจ ไม่เห็นด้วย ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง จำนวน 20 ข้อ โดยข้อคำถามครอบคลุมตัวบ่งชี้สมรรถนะการวิจัยในชั้นเรียนด้านเจตคติ

ซึ่งประกอบด้วย 1) ความสนใจ ใฝ่รู้ อยู่ตลอดเวลา 2) ความสุขในการทำวิจัยในชั้นเรียน 3) ความกระตือรือร้นในการทำวิจัยในชั้นเรียน 4) ความมุ่งมั่นในการทำวิจัยในชั้นเรียน 5) ความรับผิดชอบต่อการวิจัยในชั้นเรียน 6) ความเชื่อมั่นในตนเองกับการทำวิจัยในชั้นเรียน 7) ความอดทนในการหาความรู้และหาคำตอบของการวิจัยในชั้นเรียน 8) การมีจรรยาบรรณาการวิจัย 9) การมีจิตใจกว้างขวาง ยอมรับฟังความคิดเห็นและการวิพากษ์วิจารณ์ของผู้อื่น และ 10) การเห็นประโยชน์ของการวิจัยในชั้นเรียน ซึ่งได้มาจากการศึกษาแนวคิด ทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับสมรรถนะการวิจัยในชั้นเรียน องค์ประกอบของการวิจัยในชั้นเรียนจากหนังสือ เอกสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องเจตคติต่อการวิจัยในชั้นเรียน เมื่อผู้วิจัยสร้างข้อคำถามเรียบร้อยแล้ว จึงนำแบบวัดที่ผู้วิจัยได้สร้างขึ้นเสนอผู้เชี่ยวชาญที่มีความรู้และประสบการณ์ด้าน การวิจัยในชั้นเรียนจำนวน 3 ท่าน ซึ่งผลการประเมินโดยผู้เชี่ยวชาญพบว่า ข้อคำถามทั้ง 20 ข้อ มีค่าดัชนีความสอดคล้องอยู่ระหว่าง 0.67 - 1.00 ซึ่งมากกว่า 0.5 (Bergman, J., 1996) และผู้วิจัยได้นำแบบวัดทดลองใช้ (Try out) กับนักศึกษาที่ไม่ใช่กลุ่มที่ศึกษาจำนวน 30 คน พบว่า นักศึกษาสามารถอ่านทำความเข้าใจภาษา และตอบคำถามในแบบประเมินทักษะการวิจัยในชั้นเรียนได้ สำหรับความเชื่อมั่นของแบบประเมินทักษะการวิจัยในชั้นเรียนคำนวณด้วยวิธีการหาสัมประสิทธิ์แอลฟาตามแบบครอนบาค (Cronbach's alpha coefficient) (Cronbach, L. J., 1990) ซึ่งพบว่า มีค่าเท่ากับ 0.834

4. แบบสัมภาษณ์กึ่งโครงสร้างเกี่ยวกับสมรรถนะการวิจัยในชั้นเรียน เป็นแบบสัมภาษณ์กึ่งโครงสร้างที่ประกอบด้วยซึ่งข้อคำถามที่ใช้ในการสัมภาษณ์เป็นข้อคำถามจากแบบวัดเจตคติต่อการวิจัยในชั้นเรียนอย่างละ 1 ข้อคำถามต่อ 1 ด้านของเจตคติต่อการวิจัยในชั้นเรียน โดยมีลักษณะเป็นคำถามปลายเปิด เน้นคำถามที่ว่า ทำไม เพราะเหตุใดจึงแสดงความคิดเห็นเช่นนั้น เมื่อผู้วิจัยสร้างข้อคำถามสำหรับสัมภาษณ์กลุ่มตัวอย่างเรียบร้อยแล้ว จึงนำไปให้ผู้เชี่ยวชาญที่มีความรู้และประสบการณ์ด้านการวิจัยในชั้นเรียนจำนวน 3 ท่าน เพื่อตรวจสอบความถูกต้องความเหมาะสมของข้อความ ความครอบคลุมของเนื้อหา ภาษาที่ใช้ ซึ่งผลการประเมินโดยผู้เชี่ยวชาญพบว่า ข้อคำถาม มีค่าดัชนีความสอดคล้องอยู่ที่ 1.00 ซึ่งมากกว่า 0.5 (Bergman, J., 1996) และผู้วิจัยได้นำแบบสัมภาษณ์ทดลองใช้ (Try Out) กับนักศึกษากลุ่มที่ไม่ใช่กลุ่มที่ศึกษา ซึ่งพบว่า นักศึกษาสามารถเข้าใจและสามารถตอบคำถามจากข้อคำถามที่ใช้ในการสัมภาษณ์

3. การดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล ซึ่งมีรายละเอียดดังนี้

ก่อนการศึกษาสมรรถนะการวิจัยในชั้นเรียนของนักศึกษาครูเพื่อพัฒนาท้องถิ่น ผู้วิจัยในฐานะผู้เก็บข้อมูลวิจัยดำเนินการชี้แจงทำความเข้าใจกับจุดมุ่งหมายของการวิจัยในครั้งนี้ เพื่อให้เกิดความเข้าใจร่วมกันระหว่างนักศึกษาครูเพื่อพัฒนาท้องถิ่นและผู้วิจัย ตลอดจนรายละเอียดของแบบทดสอบวัดความรู้เกี่ยวกับ การวิจัยในชั้นเรียน แบบประเมินทักษะการวิจัยในชั้นเรียน แบบวัดด้านเจตคติต่อการวิจัยในชั้นเรียน และแบบสัมภาษณ์กึ่งโครงสร้าง

เกี่ยวกับเจตคติต่อการวิจัยในชั้นเรียนของนักศึกษาครูเพื่อพัฒนาท้องถิ่น ซึ่งในชั้นดำเนินการเก็บข้อมูลนักศึกษาดำเนินการตอบคำถามจากแบบทดสอบวัดความรู้เกี่ยวกับการวิจัยในชั้นเรียนของนักศึกษาครูเพื่อพัฒนาท้องถิ่น แบบประเมินทักษะการวิจัยในชั้นเรียนของนักศึกษาครูเพื่อพัฒนาท้องถิ่น และแบบวัดเจตคติต่อการวิจัยในชั้นเรียนของนักศึกษาครูเพื่อพัฒนาท้องถิ่น ผู้วิจัยดำเนินการสัมภาษณ์เชิงลึกเกี่ยวกับสมรรถนะการวิจัยในชั้นเรียนด้วยแบบสัมภาษณ์กึ่งโครงสร้างเกี่ยวกับเจตคติต่อการวิจัยในชั้นเรียนกับนักศึกษาครูเพื่อพัฒนาท้องถิ่น ทั้ง 7 สาขาวิชาที่อยู่ในโครงการครูเพื่อพัฒนาท้องถิ่นด้วยการสุ่มอย่างง่าย ซึ่งประกอบด้วย 1) สาขาวิชาวิทยาศาสตร์ทั่วไปจำนวน 3 คน 2) สาขาวิชาคณิตศาสตร์จำนวน 5 คน 3) สาขาวิชาภาษาไทยจำนวน 4 คน 4) สาขาวิชาสังคมศึกษาจำนวน 1 คน 5) สาขาการศึกษาปฐมวัยจำนวน 1 คน 6) สาขาวิชาการประถมศึกษาจำนวน 3 คน และ 7) สาขาวิชาภาษาอังกฤษจำนวน 3 คน รวมเป็นจำนวน 20 คน โดยใช้เวลาในการสัมภาษณ์คนละ 15 - 20 นาที และผู้วิจัยได้ขออนุญาตกลุ่มที่ศึกษาเพื่อบันทึกเทปการสัมภาษณ์ระหว่างที่มีการสัมภาษณ์ หลังจากเสร็จสิ้นจากดำเนินการเก็บข้อมูล ผู้วิจัยเก็บรวบรวมแบบทดสอบวัดความรู้เกี่ยวกับการวิจัยในชั้นเรียน แบบประเมินทักษะการวิจัยในชั้นเรียน แบบวัดเจตคติต่อการวิจัยในชั้นเรียน วิเคราะห์ข้อมูลเชิงปริมาณ และนำผลการสัมภาษณ์เกี่ยวกับเจตคติต่อการวิจัยในชั้นเรียน วิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพ

4. การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลแบ่งออกเป็น 2 ส่วน คือ การวิเคราะห์ข้อมูลเชิงปริมาณ และการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพ ซึ่งแต่ละส่วนมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

1. การวิเคราะห์ข้อมูลเชิงปริมาณ สมรรถนะการวิจัยในชั้นเรียนด้านความรู้ ผู้วิจัยรวบรวมแบบทดสอบวัดความรู้เกี่ยวกับการวิจัยในชั้นเรียนของนักศึกษาครูเพื่อพัฒนาท้องถิ่น วิเคราะห์คำตอบจากการให้คะแนน โดยคำตอบที่ถูกต้องให้ 1 คะแนน และไม่ถูกต้อง 0 คะแนน และพิจารณาคะแนนที่ได้จากการตอบคำถามจากแบบทดสอบวัดความรู้เกี่ยวกับการวิจัยในชั้นเรียนของกลุ่มตัวอย่าง โดยผู้วิจัยได้กำหนดเกณฑ์ของคะแนนดังนี้

คะแนนร้อยละ 60 ขึ้นไป (24 คะแนนขึ้นไป) ผ่านเกณฑ์

ต่ำกว่า ร้อยละ 60 (ต่ำกว่า 24 คะแนน) ไม่ผ่านเกณฑ์

สมรรถนะการวิจัยในชั้นเรียนด้านทักษะ ผู้วิจัยรวบรวมแบบประเมินทักษะการวิจัยในชั้นเรียนของนักศึกษาครูเพื่อพัฒนาท้องถิ่น วิเคราะห์คำตอบจากการให้คะแนนและแปลความหมายสมรรถนะการวิจัยในชั้นเรียนด้านทักษะ โดยอาศัยเกณฑ์ของ นิลรัตน์ นวกิจไพฑูรย์ โดยระดับความคิดเห็นประกอบด้วย 5 ระดับความคิดเห็น คือ มากที่สุด (5 คะแนน) มาก (4 คะแนน) ปานกลาง (3 คะแนน) น้อย (2 คะแนน) และ น้อยที่สุด (1 คะแนน) ส่วนการแปลความหมายสมรรถนะการวิจัยในชั้นเรียนแบ่งเป็น 5 ระดับคือ ระดับมากที่สุด (คะแนนเฉลี่ย 4.50 - 5.00) ระดับมาก (คะแนนเฉลี่ย 3.50 - 4.49) ระดับปานกลาง

(คะแนนเฉลี่ย 2.50 - 3.49) ระดับน้อย (คะแนนเฉลี่ย 1.50 - 2.49) และระดับน้อยที่สุด (คะแนนเฉลี่ย 0.00 - 1.49) (นิลรัตน์ นวกิจไพฑูริย์, 2557) ส่วนการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับสมรรถนะการวิจัยในชั้นเรียนด้านเจตคติ ผู้วิจัยดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลจากแบบวัดเจตคติต่อการวิจัยในชั้นเรียนของนักศึกษาครูเพื่อพัฒนาท้องถิ่นโดยวิเคราะห์ค่าตอบจากการให้คะแนนและแปลความหมายเจตคติต่อการวิจัยในชั้นเรียน ซึ่งผู้วิจัยได้ใช้เกณฑ์ของ Rubba, P. A. & Andersen, H. O. ซึ่งประกอบด้วย 5 ระดับความคิดเห็น คือ เห็นด้วยอย่างยิ่ง (คะแนนข้อความเชิงบวก 5 คะแนน และคะแนนข้อความเชิงลบ 1 คะแนน) เห็นด้วย (คะแนนข้อความเชิงบวก 4 คะแนน และคะแนนข้อความเชิงลบ 2 คะแนน) ไม่แน่ใจ (คะแนนข้อความเชิงบวก 3 คะแนน และคะแนนข้อความเชิงลบ 3 คะแนน) ไม่เห็นด้วย (คะแนนข้อความเชิงบวก 2 คะแนน และคะแนนข้อความเชิงลบ 4 คะแนน) และไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง (คะแนนข้อความเชิงบวก 1 คะแนน และคะแนนข้อความเชิงลบ 5 คะแนน) (Rubba, P. A. & Andersen, H. O., 1978) นำคะแนนเฉลี่ยแปลความหมายเพื่อแบ่งระดับสมรรถนะการวิจัยในชั้นเรียนด้านเจตคติของนักศึกษาครู โดยอาศัยเกณฑ์ของ บุญชม ศรีสะอาด โดยการแปลความหมายสมรรถนะการวิจัยในชั้นเรียนแบ่งเป็น 5 ระดับคือ ระดับมากที่สุด (คะแนนเฉลี่ย 4.50 - 5.00) ระดับมาก (คะแนนเฉลี่ย 3.50 - 4.49) ระดับปานกลาง (คะแนนเฉลี่ย 2.50 - 3.49) ระดับน้อย (คะแนนเฉลี่ย 1.50 - 2.49) และระดับน้อยที่สุด (คะแนนเฉลี่ย 0.00 - 1.49) (บุญชม ศรีสะอาด, 2560)

2. การวิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพ ผู้วิจัยวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับเจตคติต่อการวิจัยในชั้นเรียนของนักศึกษาครูเพื่อพัฒนาท้องถิ่นจากการสัมภาษณ์ด้วยแบบสัมภาษณ์เกี่ยวกับเจตคติต่อการวิจัยในชั้นเรียนกับกลุ่มที่ศึกษาด้วยการวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis) ซึ่งประกอบด้วย 5 กระบวนการคือ การจัดเตรียมข้อมูล การแตกข้อมูลออกเป็นส่วนย่อย การให้รหัสข้อมูลส่วนย่อย การจัดหมวดหมู่ของข้อมูลส่วนย่อย และการตั้งชื่อหมวดหมู่ข้อมูล (สถาบันวิทยาศาสตร์ สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา, 2555) ตรวจสอบความถูกต้องของการวิเคราะห์ข้อมูล ตรวจสอบความถูกต้องของการวิเคราะห์ข้อมูล โดยนำผลการวิเคราะห์ข้อมูลและการตีความเจตคติต่อการวิจัยในชั้นเรียนส่งให้ผู้เชี่ยวชาญเกี่ยวกับการวิจัยในชั้นเรียน เพื่อตรวจสอบผลความน่าเชื่อถือของผลการวิจัยที่ได้ โดยพิจารณาความตรงระหว่างการตีความของผู้วิจัยและผู้เชี่ยวชาญ และนำข้อความการสัมภาษณ์เจตคติต่อการวิจัยในชั้นเรียนของนักศึกษาตัวแทนกลุ่มที่ศึกษาจำนวน 20 คน ในแต่ละด้านของเจตคติของการวิจัยในชั้นเรียนเรียงเรียงเป็นความเรียงต่อไป ซึ่งผล การสัมภาษณ์ของนักศึกษาในแต่ละหลักสูตร ผู้วิจัยไม่ได้ระบุชื่อสกุลของนักศึกษา แต่ระบุเป็นหมายเลขและหลักสูตร เช่น นักศึกษา 1 นักศึกษา 3 เป็นต้น แล้วนำผลการวิเคราะห์ข้อมูลที่ได้จากการตอบแบบวัดเจตคติต่อการวิจัยในชั้นเรียนและการสัมภาษณ์จากแบบสัมภาษณ์ถึงโครงสร้างเกี่ยวกับเจตคติต่อการวิจัยในชั้นเรียนเปรียบเทียบและเทียบเคียง เพื่อสรุปข้อมูลเชิงลึกของสมรรถนะการวิจัยในชั้นเรียนของนักศึกษาครูเพื่อพัฒนาท้องถิ่น

ผลการวิจัย

การศึกษาวิจัยสมรรถนะการวิจัยในชั้นเรียนของนักศึกษาครูเพื่อพัฒนาท้องถิ่น มีผลการวิจัยดังต่อไปนี้

ตอนที่ 1 ระดับสมรรถนะการวิจัยในชั้นเรียนด้านความรู้ของนักศึกษาครูเพื่อพัฒนาท้องถิ่น

เมื่อพิจารณาค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของผลสัมฤทธิ์ด้านความรู้เกี่ยวกับการวิจัยในชั้นเรียน สามารถแสดงรายละเอียดดังตารางที่ 1

ตารางที่ 1 คะแนนเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของผลสัมฤทธิ์ด้านความรู้เกี่ยวกับการวิจัยในชั้นเรียน

สิ่งที่ศึกษา	N	k	$\bar{x}$	S.D.
คะแนนผลสัมฤทธิ์ด้านความรู้เกี่ยวกับการวิจัยในชั้นเรียน	36	40	27.94	3.11

จากตารางที่ 1 พบว่า คะแนนเฉลี่ยของผลสัมฤทธิ์ด้านความรู้เกี่ยวกับการวิจัยในชั้นเรียนของนักศึกษาครูเพื่อพัฒนาท้องถิ่นมีค่าเท่ากับ 27.94 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 3.11 ซึ่งคะแนนเฉลี่ยของผลสัมฤทธิ์ด้านความรู้เกี่ยวกับการวิจัยในชั้นเรียนผ่านเกณฑ์ แสดงให้เห็นว่า นักศึกษาครูเพื่อพัฒนาท้องถิ่นมีสมรรถนะการวิจัยในชั้นเรียนด้านความรู้ผ่านเกณฑ์

ตอนที่ 2 ระดับสมรรถนะการวิจัยในชั้นเรียนด้านทักษะของนักศึกษาครูคืนถิ่นเพื่อพัฒนาท้องถิ่น

ผู้วิจัยได้ทำการประเมินระดับสมรรถนะการวิจัยในชั้นเรียนด้านทักษะการวิจัยในชั้นเรียนทักษะการวิจัยในชั้นเรียนของนักศึกษาครูเพื่อพัฒนาท้องถิ่นชั้นปีที่ 4 ซึ่งผลการวิจัยมีรายละเอียดดังตารางที่ 2

ตารางที่ 2 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและระดับสมรรถนะการวิจัยในชั้นเรียนด้านทักษะโดยแยกเป็นรายทักษะ

ทักษะการวิจัยในชั้นเรียน	$\bar{x}$	S.D.	ระดับสมรรถนะการวิจัยในชั้นเรียนด้านทักษะ
1. ทักษะการสำรวจและวิเคราะห์ปัญหาของการวิจัยในชั้นเรียน	3.81	0.64	มาก
2. ทักษะการกำหนดปัญหาการวิจัยในชั้นเรียน	3.99	0.69	มาก
3. ทักษะการทบทวนเอกสารที่เกี่ยวข้อง	3.73	0.66	มาก
4. ทักษะการออกแบบการวิจัย	3.96	0.55	มาก
5. ทักษะการสร้างและตรวจสอบเครื่องมือวิจัย	3.77	0.70	มาก
6. ทักษะการวิเคราะห์ข้อมูล	3.62	0.72	มาก
7. ทักษะการสรุปและอภิปรายผลการวิจัย	3.66	0.60	มาก
8. ทักษะการเขียนข้อเสนอแนะในการวิจัย	3.67	0.72	มาก

ทักษะการวิจัยในชั้นเรียน	$\bar{X}$	S.D.	ระดับสมรรถนะการวิจัยในชั้นเรียน ด้านทักษะ
9. ทักษะการเขียนรายงานการวิจัย	3.81	0.69	มาก
รวม	3.78	0.66	มาก

จากตารางที่ 2 แสดงให้เห็นว่า โดยภาพรวมสมรรถนะการวิจัยในชั้นเรียนด้านทักษะของนักศึกษาครูเพื่อพัฒนาท้องถิ่นอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.78$) เมื่อพิจารณารายทักษะพบว่าทุกทักษะการวิจัยในชั้นเรียน นักศึกษาครูเพื่อพัฒนาท้องถิ่นมีสมรรถนะการวิจัยในชั้นเรียนอยู่ในระดับมากเช่นเดียวกัน โดยทักษะที่นักศึกษาครูเพื่อพัฒนาท้องถิ่นมีสมรรถนะการวิจัยในชั้นเรียนด้านทักษะมากที่สุดคือ ทักษะการกำหนดปัญหาการวิจัยในชั้นเรียน ($\bar{X} = 3.99$) รองลงมาเป็นทักษะการสำรวจและวิเคราะห์ปัญหาของการวิจัยในชั้นเรียนและทักษะการเขียนรายงานการวิจัย ($\bar{X} = 3.81$) ส่วนทักษะที่นักศึกษาครูเพื่อพัฒนาท้องถิ่นมีสมรรถนะ การวิจัยในชั้นเรียนด้านทักษะน้อยที่สุดคือ ทักษะการวิเคราะห์ข้อมูล ($\bar{X} = 3.62$)

ตอนที่ 3 ระดับสมรรถนะการวิจัยในชั้นเรียนด้านเจตคติของนักศึกษาครูคืนถิ่นเพื่อพัฒนาท้องถิ่น

ผู้วิจัยได้ทำการวัดระดับสมรรถนะการวิจัยในชั้นเรียนด้านเจตคติของนักศึกษาครูคืนถิ่นเพื่อพัฒนาท้องถิ่นชั้นปีที่ 4 โดยใช้แบบวัดเจตคติต่อการวิจัยในชั้นเรียน ซึ่งผลการวิจัยมีรายละเอียดดังตารางที่ 3

ตารางที่ 3 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและระดับสมรรถนะการวิจัยในชั้นเรียนด้านการวิจัยในชั้นเรียนโดยแยกรายด้าน

ด้าน	$\bar{X}$	S.D.	ระดับสมรรถนะการวิจัย ในชั้นเรียนด้านเจตคติ
1. ความสนใจ ใฝ่รู้อยู่ตลอดเวลา	4.24	0.65	มาก
2. ความสุขที่ได้วิจัยในชั้นเรียน	3.65	0.74	มาก
3. ความกระตือรือร้นในการทำวิจัยในชั้นเรียน	4.15	0.68	มาก
4. ความมุ่งมั่นในการทำวิจัยในชั้นเรียน	3.70	0.81	มาก
5. ความรับผิดชอบต่อการวิจัยในชั้นเรียน	4.12	0.73	มาก
6. ความเชื่อมั่นในตนเองกับการทำวิจัยในชั้นเรียน	3.90	0.66	มาก
7. ความอดทนในการหาความรู้และหาคำตอบของการวิจัย ในชั้นเรียน	3.68	0.76	มาก
8. การมีจรรยาบรรณในการวิจัย	4.36	0.80	มาก
9. การมีจิตใจกว้างขวาง ยอมรับฟังความคิดเห็น และการ วิพากษ์วิจารณ์ของผู้อื่น	4.47	0.59	มาก
10. การเห็นประโยชน์ของการวิจัยในชั้นเรียน	3.93	0.79	มาก
รวม	4.02	0.70	มาก

จากตารางที่ 3 แสดงให้เห็นว่า โดยภาพรวม สมรรถนะการวิจัยในชั้นเรียนด้านเจตคติของนักศึกษาครูเพื่อพัฒนาท้องถิ่นอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.02$) เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่าทุกด้านนักศึกษาครูเพื่อพัฒนาท้องถิ่นมีสมรรถนะการวิจัยในชั้นเรียนด้านเจตคติอยู่ในระดับมากเช่นเดียวกัน โดยด้านที่นักศึกษาครูเพื่อพัฒนาท้องถิ่นมีสมรรถนะการวิจัยในชั้นเรียนด้านเจตคติมากที่สุดคือ การมีจิตใจกว้างขวาง ยอมรับฟังความคิดเห็น และการวิพากษ์วิจารณ์ของผู้อื่น ($\bar{X} = 4.47$) รองลงมาเป็นด้านการมีจรรยาบรรณในการวิจัย ($\bar{X} = 4.36$) ส่วนด้านที่นักศึกษาครูเพื่อพัฒนาท้องถิ่นมีสมรรถนะการวิจัยในชั้นเรียนด้านเจตคติน้อยที่สุดคือ ด้านความอดทนในการหาความรู้และหาคำตอบของการวิจัยในชั้นเรียน ($\bar{X} = 3.68$)

ตอนที่ 4 ข้อมูลเชิงลึกเกี่ยวกับสมรรถนะการวิจัยในชั้นเรียนของนักศึกษาครูเพื่อพัฒนาท้องถิ่น

ผู้วิจัยได้สัมภาษณ์เชิงลึกด้วยแบบสัมภาษณ์ ๓ ซึ่งการตีความและตัวอย่างผลการสัมภาษณ์ของนักศึกษาครูเพื่อพัฒนาท้องถิ่นในแต่ละด้านของเจตคติต่อการวิจัยในชั้นเรียนมีรายละเอียดดังนี้

1. ด้านความสนใจ ใฝ่รู้ตลอดเวลา

จากการสัมภาษณ์พบว่า นักศึกษาครูเพื่อพัฒนาท้องถิ่นมีความสนใจ ใฝ่รู้ตลอดเวลา โดยให้เหตุผลว่า การเป็นครูต้องมีการเรียนรู้ พัฒนา และหาแนวทางการสอนใหม่ ๆ ให้ทันกับเทคโนโลยีและการเปลี่ยนแปลงในยุคปัจจุบัน เพื่อพัฒนาตนเองและผู้เรียนให้มีความรู้ความเข้าใจในการเรียน ดังตัวอย่างการสัมภาษณ์ดังนี้

“ผมคิดว่า การที่เราเป็นครูใหม่ ๆ ในยุคใหม่ ๆ นี้ ด้วยความที่เทคโนโลยีเปลี่ยนแปลงได้ตลอดเวลา ดังนั้นผมคิดว่า รูปแบบการสอนมันไม่จำกัดว่า จะต้องเป็นการบรรยายเหมือนในอดีต ด้วยความที่เราเป็นครูใหม่ ๆ เราต้องพัฒนาและเรียนรู้รูปแบบวิชาการสอน ซึ่งในปัจจุบันมีการสอนใหม่ ๆ มาก ๆ แต่ต้องปรับเปลี่ยนให้เหมาะกับนักเรียนของเรา โดยรูปแบบที่เราใช้สอนเราต้องพิจารณาว่า สามารถมาใช้กับบริบทที่เราสอนในห้องเรียนที่เราสอนหรือไม่ ดังนั้นผมคิดว่า เราควรจะเรียนรู้การสอนใหม่ ๆ อยู่นตลอดเวลา เพื่อพัฒนานักเรียนของให้มีความรู้” (นักศึกษา 13, 2564)

2. ด้านความสุขที่ได้วิจัยในชั้นเรียน

จากการสัมภาษณ์พบว่า นักศึกษาครูเพื่อพัฒนาท้องถิ่นมีความสุขที่ได้พัฒนางานวิจัยในชั้นเรียนและสามารถพัฒนาผู้เรียน โดยให้เหตุผลว่า การทำงานวิจัยใหม่ ๆ และสามารถนำไปพัฒนาผู้เรียนให้มีความเข้าใจในบทเรียน เป็นสิ่งที่ทำให้ตนเองมีความสุข ดังตัวอย่างการสัมภาษณ์ดังนี้

“ถ้าเกิดเราทำงานวิจัยใหม่ ๆ ขึ้นมา และสามารถพัฒนาผู้เรียนได้ ถือว่าเราในฐานะครู เราสามารถพัฒนาผู้เรียนให้ประสบความสำเร็จได้ระดับหนึ่งค่ะ โดยเราสามารถนำสื่อหรือนวัตกรรมใหม่ ๆ ได้ มาพัฒนาผู้เรียนของเราให้ประสบความสำเร็จถือว่าเป็นความภาคภูมิใจและความสุขของครูที่ได้ทำในสิ่งนั้นค่ะ” (นักศึกษา 7, 2564)

3. ความกระตือรือร้นในการทำวิจัยในชั้นเรียน

จากการสัมภาษณ์พบว่า นักศึกษาครุมีความกระตือรือร้นและใส่ใจในการทำวิจัยในชั้นเรียน โดยให้เหตุผลว่า การทำวิจัยในชั้นเรียนมีหลายขั้นตอน ต้องสืบค้นข้อมูลสนับสนุนงานวิจัย เราต้องมี ความกระตือรือร้น เพื่อให้งานวิจัยในชั้นเรียนสำเร็จ ดังตัวอย่างการสัมภาษณ์ดังนี้

“การทำวิจัยเราก็ต้องทำในขั้นตอนที่หลากหลาย เราก็ต้องกระตือรือร้นในการที่จะหาข้อมูล ไปหาวิธีการต่าง ๆ เพื่อให้วิจัยของเราสำเร็จค่ะ” (นักศึกษา 17, 2564)

4. ความมุ่งมั่นในการทำวิจัยในชั้นเรียน

จากการสัมภาษณ์พบว่า นักศึกษาครุมีความมุ่งมั่นในการทำวิจัย โดยให้เหตุผลว่า ครูจะต้องมีความมุ่งมั่นในการแก้ปัญหาผู้เรียนในชั้นเรียน โดยใช้การวิจัยในชั้นเรียน ดังตัวอย่างการสัมภาษณ์ดังนี้

“ปัญหาในชั้นเรียนมีตลอด เราก็ต้องหาวิธีแก้เวลาเจอปัญหา โดยการวิจัยในชั้นเรียน ในฐานะเป็นครูต้องมุ่งมั่นในการแก้ปัญหานักเรียน เพื่อให้นักเรียนได้พัฒนาความรู้” (นักศึกษา 3, 2564)

5. ความรับผิดชอบต่อการวิจัยในชั้นเรียน

จากการสัมภาษณ์พบว่า นักศึกษาครุมีความรับผิดชอบต่อการวิจัยในชั้นเรียน โดยให้เหตุผลว่า การวิจัยในชั้นเรียน เราต้องรับผิดชอบ ใส่ใจทุกระบวนการวิจัย เพื่อให้ได้งานวิจัยที่มีประสิทธิภาพและตรงตามวัตถุประสงค์ที่วางไว้ ดังตัวอย่างการสัมภาษณ์ดังนี้

“ทุกระบวนการของการวิจัย ไม่ว่าจะจะเป็นบทที่ 1 2 3 4 5 คนเป็นครูต้องใส่ใจทุกรายละเอียด ไม่ว่าจะปัญหา วิธีแก้ การสรุปผล สิ่งสำคัญที่สุดที่เราทำวิจัยคือ เราต้องดูผลการวิจัยว่า ตรงกับจุดประสงค์ของเราหรือไม่ ถ้าไม่ตรง เรามีวิธีการแก้ปัญหาอย่างไรบ้าง ก็คือในแต่ละกระบวนการต้องใส่ใจให้เป๊ะตามทุกระบวนการ เพื่อนำมาซึ่งผลการวิจัยที่ชัดเจนที่เป็นความจริงครับ” (นักศึกษา 4, 2564)

6. ความเชื่อมั่นในตนเองกับการทำวิจัยในชั้นเรียน

จากการสัมภาษณ์พบว่า นักศึกษาครุมีความเชื่อมั่นกับการวิจัยในชั้นเรียนที่ตนเองทำและพัฒนาขึ้นมา โดยให้เหตุผลว่า ตนเองมีความมั่นใจและเชื่อมั่นในการวิจัยในชั้นเรียนสามารถพัฒนาผู้เรียนได้ เนื่องจากที่ได้จะมาซึ่งการค้นพบการจัดการเรียนรู้เพื่อนำไปใช้กับนักเรียน ตนเองต้องได้ศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ผ่านการตรวจสอบและหาคุณภาพเครื่องมือและกระบวนการวิจัยต่าง ๆ ดังตัวอย่างการสัมภาษณ์ดังนี้

“การที่เราทำงานวิจัย ก่อนที่จะทำเป็นเล่ม หรือจะศึกษา เราต้องศึกษาปัญหา ก่อนที่เมื่อเราเจอปัญหาอย่างถ่องแท้ อย่างชัดเจน สามารถค้นพบ แนวทางการแก้ปัญหา หรือแนวทางในการพัฒนาผู้เรียนได้ เราต้องสืบค้นข้อมูล สร้างเครื่องมือวิจัย แล้วผ่านผู้เชี่ยวชาญ ทดลอง ดังนั้นสิ่งที่เราจะค้นพบเพื่อที่จะนำไปวิจัยกับเด็กก็จะสอดคล้องกับปัญหาที่ต้องแก้กับเด็กนักเรียน ดังนั้นหนูจึงเชื่อมั่นกับสิ่งที่หนูค้นพบมาค่ะ” (นักศึกษา 18, 2564)

7. ความอดทนในการหาความรู้และหาคำตอบของการวิจัยในชั้นเรียน

จากการสัมภาษณ์พบว่า นักศึกษาครุมีความอดทนในการหาความรู้และหาคำตอบของการวิจัย โดยให้เหตุผลว่า การวิจัยต้องใช้เวลา และมีกระบวนการหลายขั้นตอน เราต้องอดทนในการสืบหาข้อมูล หาคำตอบของการวิจัย เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์การวิจัยที่วางไว้ ดังตัวอย่างการสัมภาษณ์ดังนี้

“เมื่อเราเลือกที่จะทำวิจัยแล้ว เราจะต้องหาคำตอบใช้กระบวนการ หาคำตอบให้ดีที่สุด เมื่อเราเลือกที่ทำแล้ว เราก็ต้องตั้งใจทำ ต้องมีความอดทน สืบค้นข้อมูลและวิจัยจนได้ข้อสรุป บรรลุวัตถุประสงค์ของการวิจัยค่ะ” (นักศึกษา 7, 2564)

8. การมีจรรยาบรรณในการวิจัย

จากการสัมภาษณ์พบว่า นักศึกษาครุมีจรรยาบรรณในการวิจัย โดยให้เหตุผลว่า หากมีการคัดลอกงานวิจัยต้องมีการอ้างอิงแหล่งที่มาที่ชัดเจน ดังตัวอย่างการสัมภาษณ์ดังนี้

“เราต้องระมัดระวังในการนำเอางานวิจัยของคนอื่นมาใช้ อย่างน้อย ๆ เราต้องมีอ้างอิงของเขาด้วย เพราะว่า เขาก็คิดวิจัยของเขามาแล้ว เราสามารถเอามาต่อยอด แต่เราก็ต้องให้อ้างอิง มิฉะนั้นก็ผิดจรรยาบรรณวิจัย เขาก็อุตส่าห์สืบค้นข้อมูลและวิจัยจนสำเร็จ หากเราจะเอางานวิจัยของเขามาใช้ในงานวิจัยของเรา เราควรใส่ชื่อของเขาในงานวิจัยของเรา” (นักศึกษา 8, 2564)

9. การมีจิตใจกว้างขวาง ยอมรับฟังความคิดเห็น และการวิพากษ์วิจารณ์ของผู้อื่น

จากการสัมภาษณ์พบว่า นักศึกษาครูยอมรับฟังข้อเสนอแนะและความคิดเห็นของผู้อื่น โดยให้เหตุผลว่า การรับฟังความคิดเห็นของผู้อื่นเป็นสิ่งสำคัญ จะทำให้เราได้ทราบจุดเด่น จุดอ่อน และพัฒนางานวิจัยของเราให้ดีขึ้น ดังตัวอย่างการสัมภาษณ์ดังนี้

“งานวิจัยของเรา ใช้ว่าเราคนเดียวจะมองเห็นถึงปัญหานั้น บางทีคนที่อยู่นอกสนาม หรือเพื่อนเรามองเรากายนอกเห็นว่า จุดบกพร่องใดบ้างความคิดเห็นของเพื่อนหรือของนักเรียนหรือคนที่อยู่รอบข้างจะส่งผลดีกับเรา สิ่งเล็ก ๆ ที่เราองข้ามไป มันอาจจะปัญหาใหญ่ของเด็ก ความคิดเห็นของเพื่อน ของคนรอบข้างสำคัญคะ” (นักศึกษา 12, 2564)

10. การเห็นประโยชน์ของการวิจัยในชั้นเรียน

จากการสัมภาษณ์พบว่า นักศึกษาครูเห็นประโยชน์ของการวิจัยในชั้นเรียนที่สามารถพัฒนาการเรียนการสอน โดยให้เหตุผลว่า การวิจัยในชั้นเรียนเป็นสิ่งสำคัญในการพัฒนาการเรียนการสอนของผู้เรียน ดังตัวอย่างการสัมภาษณ์ดังนี้

“การพัฒนาการจัดการเรียนการสอนของครูก็ต้องฟังการวิจัย ครูเองก็เป็นคนวิจัยเอง ครูเองรู้ว่าเด็กแต่ละคนเป็นอย่างไรในชั้นเรียนเป็นยังไง ผลการวิจัยที่ได้พัฒนาการจัดการเรียนการสอนของครูเพื่อให้เด็กได้มีความรู้” (นักศึกษา 20, 2564)

อภิปรายผล

1. การศึกษาสมรรถนะการวิจัยในชั้นเรียนของนักศึกษาครูเพื่อพัฒนาท้องถิ่น สามารถอภิปรายผลในประเด็นต่าง ๆ ได้ดังต่อไปนี้ จากผลจากการวิจัยพบว่า นักศึกษาครูเพื่อพัฒนาท้องถิ่นส่วนใหญ่มีสมรรถนะการวิจัยในชั้นเรียนผ่านเกณฑ์ และสมรรถนะการวิจัยในชั้นเรียนด้านทักษะและด้านเจตคติอยู่ในระดับมาก ตามที่งานวิจัยของ ปราโมทย์ วีรวรรณ และคณะ พบว่า ความรู้ความเข้าใจและความสามารถในการทำวิจัยในชั้นเรียนของครูผ่านเกณฑ์การประเมิน (ปราโมทย์ วีรวรรณ และคณะ, 2551) ทั้งนี้อาจเกิดจากนักศึกษาครูเพื่อพัฒนาท้องถิ่นทุกคนได้ผ่านการเรียนรู้ในรายวิชา การวิจัยในชั้นเรียน จึงทำให้นักศึกษาส่วนใหญ่มีสมรรถนะการวิจัยในชั้นเรียนด้านความรู้ผ่านเกณฑ์ และในรายวิชาที่เรียน นักศึกษาได้ลงมือปฏิบัติจริง ทุกกระบวนการวิจัยในชั้นเรียนไม่ว่าจะเป็นการสำรวจปัญหาวิจัย การทบทวนวรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง การสร้างและหาเครื่องมือวิจัย การวิเคราะห์ข้อมูล รวมทั้งสรุปและอภิปรายผลการวิจัย ซึ่งการเรียนรู้ที่ทำให้ผู้เรียนมีกระบวนการ เรียนรู้การทำงานอย่างมีขั้นตอน และฝึกปฏิบัติงานอย่างมีกระบวนการอยู่เสมอ จะทำให้เป็นผู้ที่คิดเป็น และจะมีลักษณะนิสัยที่ดีในการทำงาน ผู้เรียนจะสามารถค้นพบความรู้ สรุปความรู้ได้ด้วยตนเอง ปฏิบัติกิจกรรมเองทั้งงาน

เดี่ยวและงานกลุ่ม (สุนทร สันธพานนท์, และคณะ, 2554) นอกจากนี้ อาจเกิดจากระหว่างที่ นักศึกษาครูเพื่อพัฒนาท้องถิ่นได้ฝึกการทำวิจัยในชั้นเรียนได้รับการให้ข้อมูลย้อนกลับ การให้ ข้อเสนอแนะ รวมทั้งตรวจเอกสารการวิจัยในชั้นเรียนและการอภิปรายร่วมกันในชั้นเรียนจาก อาจารย์ ซึ่งตามที่แนวคิดของ Haas, S. A. ได้อธิบายว่า การได้รับความร่วมมืออย่าง ต่อเนื่องโดยมีผู้สนับสนุน ช่วยเหลือ ชี้แนะให้บุคคลมีการพัฒนาทักษะ การปฏิบัติ เมื่อ ได้รับการฝึกปฏิบัติอย่างต่อเนื่อง สม่่าเสมอ จะส่งผลให้บุคคลมีการพัฒนาทักษะการปฏิบัติจน สามารถปฏิบัติกิจกรรมนั้นๆด้วยความชำนาญ (Haas, S. A., 1992)

2. จากการศึกษาข้อมูลเชิงลึกเกี่ยวกับสมรรถนะการวิจัยในชั้นเรียนของนักศึกษาครู เพื่อพัฒนาท้องถิ่นพบว่า นักศึกษาครูเพื่อพัฒนาท้องถิ่นมีความสนใจใฝ่รู้ มีความสุขที่ได้พัฒนา งานวิจัยในชั้นเรียนจนทำให้ผู้เรียนได้พัฒนาการเรียนรู้อย่างมีความกระตือรือร้น มุ่งมั่นตั้งใจ อดทน รับผิดชอบในการวิจัยในชั้นเรียน เชื่อมมั่นในสิ่งที่ตนเองค้นพบและพัฒนาผู้เรียน นอกจากนี้ นักศึกษามีจรรยาบรรณของนักวิจัย ยอมรับฟังความคิดเห็นของผู้อื่นเมื่อมีบุคคลอื่นให้ ข้อเสนอแนะงานวิจัยในชั้นเรียนของตนเอง และเห็นคุณค่าของการวิจัยในชั้นเรียน ตามที่ งานวิจัยของ วรณะ บรรจง ทวีว่า พฤติกรรมของครุณักวิจัยได้รับอิทธิพลจากตัวแปรเอกลักษณ์ นักศึกษาครู ความยึดมั่นผูกพันในบทบาท การรับรู้ความสามารถของตนในการเป็นครุณักวิจัย การถ่ายทอดทางสังคมจากสถาบันฝึกหัดครู โรงเรียน และครอบครัว (วรณะ บรรจง, 2551) ซึ่งจุดเริ่มต้นที่แท้จริงของการวิจัยในชั้นเรียนอยู่ที่ครูเป็นสำคัญ ครูเป็นผู้ที่มีบทบาททั้งในการ จัดการเรียนรู้อย่างมีประสิทธิภาพในการวิจัย การวิจัยในชั้นเรียนจะไม่เกิดขึ้น หากแต่ครูมีความรัก ความเมตตาต่อผู้เรียน อยากเห็นผู้เรียนเป็นคนดี คนเก่ง และมีความสุข ครูก็ต้องหาทาง แก้ปัญหาการเรียนรู้อย่างมีประสิทธิภาพ พัฒนาผู้เรียนให้มีความรู้และความสามารถเต็มศักยภาพ การวิจัยในชั้นเรียนก็จะเกิดขึ้น (พิชิต ฤทธิ์จรูญ, 2561) นอกจากนี้ อาจเกิดจากคุณภาพของ หลักสูตรครุศาสตรบัณฑิตที่ส่งเสริมความเป็นครุณักวิจัย แรงจูงใจในการวิจัยในชั้นเรียน และยึด มั่นในบทบาทหน้าที่ครู รวมถึงความภาคภูมิใจ เห็นความสำคัญและประโยชน์ของการวิจัย ในชั้นเรียนการทำวิจัยช่วยเสริมความรู้ทางวิชาการของครูให้ดีขึ้นและทำให้ผลสัมฤทธิ์ทาง การเรียนของนักเรียนดีขึ้น อีกทั้งผลงานวิจัยของ วิไลวรรณ จันน้ำใส และนนทลี พรธาดาวิทย์ ได้พบว่า แรงจูงใจในการวิจัยในชั้นเรียนเป็นปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ทางบวกกับสมรรถนะ การวิจัยในชั้นเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 (วิไลวรรณ จันน้ำใส และนนทลี พร ธาดาวิทย์, 2557)

สรุป/ข้อเสนอแนะ

จากผลการวิจัยสรุปได้ว่า 1) สมรรถนะการวิจัยในชั้นเรียนของนักศึกษาครูเพื่อพัฒนา ท้องถิ่น ด้านความรู้ผ่านเกณฑ์ร้อยละ 60 ส่วนด้านทักษะ และด้านเจตคติ นักศึกษาครูเพื่อ พัฒนาท้องถิ่นมีสมรรถนะ การวิจัยในชั้นเรียนอยู่ในระดับมาก (ด้านทักษะ ($\bar{X}$ = 3.78) และ

ด้านเจตคติ ($\bar{X} = 4.02$) 2) นักศึกษาครูเพื่อพัฒนาท้องถิ่นมีความสนใจใฝ่รู้ มีความสุขที่ได้พัฒนางานวิจัยในชั้นเรียนจนทำให้ผู้เรียนได้พัฒนาการเรียนรู้อย่างมีประสิทธิภาพ มีความกระตือรือร้น มุ่งมั่นตั้งใจอดทน รับผิดชอบในการวิจัยในชั้นเรียน เชื่อมั่นในสิ่งที่ตนเองค้นพบและพัฒนาผู้เรียน นอกจากนี้ นักศึกษามีจรรยาบรรณของนักวิจัย ยอมรับฟังความคิดเห็นของผู้อื่นเมื่อมีบุคคลอื่นให้ข้อเสนอแนะงานวิจัยในชั้นเรียนของตนเอง และเห็นคุณค่าของการวิจัยในชั้นเรียน สำหรับการวิจัยใน ครั้งต่อไป ควรจะศึกษาปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อสมรรถนะการวิจัยในชั้นเรียนของนักศึกษาครูเพื่อพัฒนาท้องถิ่น เพื่อนำผลการวิจัยที่ได้พัฒนาสมรรถนะการวิจัยในชั้นเรียนของนักศึกษาครูได้ให้ดียิ่งขึ้น ส่วนข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้ควรพัฒนารูปแบบการเรียนรู้ที่ส่งเสริมสมรรถนะการวิจัยในชั้นเรียนของนักศึกษาครูและ การศึกษาวิจัยเพื่อเปรียบเทียบสมรรถนะการวิจัยในชั้นเรียนของนักศึกษาครูฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูระหว่างก่อนและหลังฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู

เอกสารอ้างอิง

- ครูคืนถิ่น. (2564). ครูคืนถิ่นเพื่อพัฒนาท้องถิ่น. เรียกใช้เมื่อ 27 เมษายน 2564 จาก <http://www.thaiall.com/education/krulovehome.htm>
- เขาวรรณ ประภา เชื้อสาธุชน. (2558). การสำรวจปัญหาการทำวิจัยในชั้นเรียนของนักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี. วารสารบัณฑิตวิทยาลัย พิษณุพนธ์ มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี, 10(2), 1-9.
- ทิพวรรณ ภัทรนุสรณ์, และ อวยพร เรื่องตระกูล. (2557). อิทธิพลของการเสริมพลังอำนาจครูที่มีต่อผลผลิตของการวิจัยปฏิบัติการในชั้นเรียนผ่านสมรรถนะการวิจัยปฏิบัติการในชั้นเรียน. วารสารอิเล็กทรอนิกส์ทางการศึกษา, 9(1), 251-263.
- นักศึกษา 12. (11 พฤษภาคม 2564). เจตคติต่อการวิจัยในชั้นเรียน. (นางสาวโรชวรรณนา เซฟโฆลาม, ผู้สัมภาษณ์)
- นักศึกษา 13. (11 พฤษภาคม 2564). เจตคติต่อการวิจัยในชั้นเรียน. (นางสาวโรชวรรณนา เซฟโฆลาม, ผู้สัมภาษณ์)
- นักศึกษา 17. (17 พฤษภาคม 2564). เจตคติต่อการวิจัยในชั้นเรียน. (นางสาวโรชวรรณนา เซฟโฆลาม, ผู้สัมภาษณ์)
- นักศึกษา 18. (14 พฤษภาคม 2564). เจตคติต่อการวิจัยในชั้นเรียน. (นางสาวโรชวรรณนา เซฟโฆลาม, ผู้สัมภาษณ์)
- นักศึกษา 20. (15 พฤษภาคม 2564). เจตคติต่อการวิจัยในชั้นเรียน. (นางสาวโรชวรรณนา เซฟโฆลาม, ผู้สัมภาษณ์)
- นักศึกษา 3. (9 พฤษภาคม 2564). เจตคติต่อการวิจัยในชั้นเรียน. (นางสาวโรชวรรณนา เซฟโฆลาม, ผู้สัมภาษณ์)

- นักศึกษา 4. (9 พฤษภาคม 2564). เจตคติต่อการวิจัยในชั้นเรียน. (นางสาวโรชวรรณ เชพโฆลาม, ผู้สัมภาษณ์)
- นักศึกษา 7. (11 พฤษภาคม 2564). เจตคติต่อการวิจัยในชั้นเรียน. (นางสาวโรชวรรณ เชพโฆลาม, ผู้สัมภาษณ์)
- นักศึกษา 8. (16 พฤษภาคม 2564). เจตคติต่อการวิจัยในชั้นเรียน. (นางสาวโรชวรรณ เชพโฆลาม, ผู้สัมภาษณ์)
- นิลรัตน์ นวกิจไพฑูริย์. (2557). การพัฒนาสมรรถนะการวิจัยในชั้นเรียนและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาการวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้อยู่โดยใช้กระบวนการสอนแบบมีส่วนร่วม 4 P. วารสารนาคบุตรปริทรรศน์ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช, 6(2), 99-112.
- บุญชม ศรีสะอาด. (2560). การวิจัยเบื้องต้น. (พิมพ์ครั้งที่ 10). กรุงเทพมหานคร: สุริยศาสตร์.
- ปราโมทย์ วีรวรรณ และคณะ. (2551). การพัฒนาครูด้านการทำวิจัยในชั้นเรียน : กรณีศึกษา โรงเรียนบ้านท่าสองคอน สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามหาสารคาม เขต 1. วารสาร มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม, 2(1), 149-158.
- ฝ่ายฝึกประสบการณ์วิชาชีพรู คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา. (2564). วิสัยทัศน์ และพันธกิจ. เรียกใช้เมื่อ 27 เมษายน 2564 จาก <https://edu.yru.ac.th/prof>
- พิชิต ฤทธิ์จัญญ. (2561). ปฏิบัติการวิจัยในชั้นเรียน: ครูทุกคนทำได้ไม่ยาก. (พิมพ์ครั้งที่ 11). กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- พิมพ์ปวีณ์ สุวรรณโณ และปราณี หล้าเบญจสะ. (2562). ผลการใช้รูปแบบการเรียนการสอนแบบห้องเรียนกลับด้านด้วยการเรียนรู้ที่ใช้การวิจัยเป็นฐานของนักศึกษาชั้นปีที่ 4 มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา. วารสารมหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา, 14(1), 1-10.
- วรรณะ บรรจง. (2551). ปัจจัยเชิงสาเหตุและผลของเอกลักษณ์นักศึกษาครูและการรับรู้ความสามารถของตนในการเป็นครูนักวิจัยที่มีพฤติกรรมครูนักวิจัยของนักศึกษาครูในยุคปฏิรูปการศึกษา. วารสารพฤติกรรมศาสตร์, 14(1), 117-134.
- วิไลวรรณ จันน้ำใส และนนทลี พรธาดาวิทย์. (2557). ปัจจัยที่สัมพันธ์กับสมรรถนะการวิจัยในชั้นเรียนของครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 30. วารสารครุศาสตร์อุตสาหกรรมมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี, 2(2), 1-11.
- ศิริดา ทองเชื้อ และนฤมล ศราทพันธ์. (2557). ปัญหาการฝึกประสบการณ์วิชาชีพรูของนิสิตฝึกสอนสาขาวิชาคหกรรมศาสตร์ศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์. วารสารวิชาการศึกษาศาสตร์ปริทัศน์, 29(2), 193-204.
- สถาบันวิทยาศาสตร์ สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา. (2555). การวิจัยเชิงคุณภาพเพื่อศึกษาความเข้าใจของนักเรียน. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์อักษรไทย.
- สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ. (2545). พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ 2542 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พุทธศักราช 2545. กรุงเทพมหานคร:คุรุสภา ลาดพร้าว.

- สำนักงานเลขาธิการคุรุสภา. (2546). พระราชบัญญัติสภาครูและบุคลากรทางการศึกษา พุทธศักราช 2546. กรุงเทพมหานคร: คุรุสภา ลาดพร้าว.
- สุคนธ์ สินธพานนท์, และคณะ. (2554). วิธีสอนตามแนวปฏิรูปการศึกษาเพื่อพัฒนาคุณภาพของเยาวชน. กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สุทธิพงษ์ บุญผดุง. (2557). การพัฒนาสมรรถภาพการทำวิจัยของครูตามแนวคิดของไวทือตสกี โดยใช้หลักการเป็นหุ่นส่วน. วารสารศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยนเรศวร, 16(4), 22-33.
- อรนุช ศรีคำ, และคณะ. (2561). การพัฒนาการวิจัยในชั้นเรียนให้บุคลากรทางการศึกษาในการพัฒนานักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพ. วารสารวิชาการ มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์, 1(2), 157-169.
- Bergman, J. (1996). Understanding educational measurement and evaluation. Bostan: Houghtan Mifflin.
- Cronbach, L. J. (1990). Essentials of psychological testing. (3rd ed.). New York: Harper Collins.
- Haas, S. A. (1992). Coaching: Developing key players. Journal of Nursing Administration, 22(6), 54-58.
- Rubba, P. A. & Andersen, H. O. (1978). Development of an instrument to assesses secondary school students. understanding of the nature of scientific knowledge. Science Education, 62(4), 449-458.
- Suksunai, D. et al. (2011). Effects of motivational psychology characteristic factors on teachers, classroom action research performance. Research in higher education Journal, 10(2011), 1-12.